

XXIV. EKE Vándortábor – 4. túra

Elek apó- és Gábor Áron-túra

Bodvaji vashámor (Fotó: Kedves Zsuzsanna)

Távolság: gyalog 16 km, autóbusszal 43 km, szintkülönbség: + 750 m / – 650 m;

Menetidő: 7–8 óra + 1 óra buszozás;

Minősítés: közepesen nehéz túra;

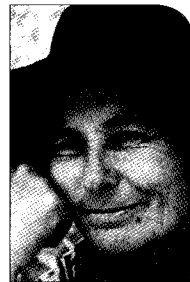
Túraútvonal: Tusnádfürdő – Sóllyomkő – Piliske-nyereg – Jáhoros-pusztá – Gyöngy erdő – Római út – Istenkas – Bodvaji vashámor – Kisbacon.

■ Kedves jövődő vándortáborosok, ha a címet olvassátok, bizonyára felvetődik bennetek a kérdés, miért éppen Elek apó és Gábor Áron? A válasz: mert ez alkalommal a Hargita-hegységet átszelő túránk – Újtusnádról Bodvajba – nemcsak természetjárás, hanem egyúttal két híres székelő nyomában is lépkedünk.

A tusnádi táborból indulunk kora reggel. Ösvényünk meredeken kaptat fel először a Sóllyomkőre, és miután madártávlatból megcsodáljuk innen az Alcsíki-medencét, továbbkapaszkodunk a Hargita főgerinc felé. Fenn a gerincen, a Mitács-hegy alatt tízóraizunk, és elmélázhatunk a Mitács varázsló, Uzonka meg Piliske vezér legendáján.

Ereszkedni kezdünk egy szarvascsapáson, és nemsokára elérjük a régi mitácsi országutat, a Gyöngy erdő különleges bükkösén át kanyargó hajdani római út nyomvonalát. A Mitács hágón (1220 m) vezetett át a jelenlegi hatodi út elődje, a Deszka útja. Benedek Elek így ír erről: „Mikor még vasutak nem voltak, a mi erdőnkön át vitte vásárra Alcsík népe a deszkát. A mi erdőnkön hajtotta a baróti vásárra a havason nőtt tulkokat s apró székely lovakat...”

Ereszkedünk lefelé, körös-körül valódi hargitai panoráma. Nemsokára elérjük a volt síkló csupasz legelőszávját és előttünk az Istenkas. Ennek a leírását sem lehet Benedek Eleknel jobban visszaadni: „húzódik meg sötétben, rejtelmesen, mély hegyszakadéban egy sűrű rengeteg: Istenkas a neve. Itt rejtőzködött Kisbacon népe a tatárjárás idején... S mert jól elrejté, Istenkasnak nevezték el. Istenkas fenekén vágat szilajon Fenyős-patak, meg-megtorpanva s átugorva az itt-ott összetorlódott kőgátakon. S ihol itt van mindjárt Érces borvize: meszse földön a legjobb borvizet bugyogtató. Érces borvize mélyen beásott, szűk mederben csurdogál, vörösre festve a medret is,

■ Kedves Zsuzsanna
Csíkszéki EKE
zkedves1@yahoo.com

a meder meredek oldalát is. Meredek oldalból barlangok szája vöröslik: nyilvánvaló, hogy a vasas víz festette vörösre, de szentül hiszi a nép, hogy a hegy keble aranyat rejtegetett valaha régen, talán most is...”

Miután megkóstoltuk a valóban „érces” borvizet, megkeressük az Elek apó feredéje néven ismert másik forrást is. Ennek közelében volt a Benedek Huszár család kaszálója, ma már természetesen mindent felvett az erdő.

Most egy kicsit elbúcsúzunk Elek apótól, mert közeledünk gyalogtúránk végcéljához, Bodvajhoz és a figyelmünk Gábor Áron- emlékekre terelődik.

Bodvaj a látóvalók kincseshányója. Az 1848–1849-es szabadságharc idején a háromszéki önvédelmi harcok kiemelkedő egyénisége, Gábor Áron itt önti első híres ágyúút. A vashámor restaurált maradványa ma ipartörténeti műemlék.

A hámor melletti vízmosás, a régi vas-kőbánya meddőhányója, a vidék ásványkülönlegességeként ismert dobostorta-opál lelőhelye. A XIX. században virágzó egykori vasbányák és vasolvasztó kohó maradványai mellett a Fenyő-patak melletti erdőrészen a bodvaji ipartelep erdővel benőtt nyomaiba botlunk.

Az idő vasfogatótól tulajdonképpen csak a tetető kőkeresztjei menekültek meg, s bár az egész hely a magasra felnőtt fák között kicsit kísérteties, nekünk inkább büszkeséget mint félelmet közvetít.

A vashámor mellett várjuk buszunkat, hogy a kisbaconi Benedek Elek Emlékháznál való megállás után visszautazzunk a táborba. ■